

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Велико Търново, 28.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ивелина Солакова

при участието на секретаря АНИТА ЛЮБ. БИЖЕВА
като разгледа докладваното от Ивелина Солакова Гражданско дело № 20204100100689 по описа за 2020 година

За да се произнесе, съобрази:

С исковата си молба ищците твърдят, че по НОХД № 1194/2013г. на ВТРС и НОХД № 1019/2018г. на ВТРС са налице доказателства за осъществено спрямо тях наблюдение от служители на ответната областна дирекция на МВР през периода 2011-2017г., като твърдят, че по съществото си органът е приложил специално разузнавателно средство – наблюдение. Твърдят, че липсва надлежно разрешение за прилагането на специалното разузнавателно средство, като приложението му продължавало и до момента. Твърдят, че прилагането на специално разузнавателно средство спрямо тях по посочени две наказателни производства и от посочени трима служители на ответната областна дирекция на МВР е незаконосъобразно. Твърдят, че са претърпели неимуществени вреди от незаконосъобразното прилагане спрямо тях на специално разузнавателно средство, изразяващи се в постоянен страх у ищцата П.С. да не бъдат изпратени бандити и криминални да крадат от имотите, страх от това какво се случва със събраната информация извън закона и до какъв контингент от хора достига.

По отношение на двамата малолетни ищци вредите се твърди да се изразяват в нарушение на правата им по Конвенцията за закрила на детето, тъй като те са дискриминирани, не са равно третираны, преживели са огромен стрес и ограничаване на личната им свобода.

Отправя се молба до съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати на всеки един от ищците сума от по 30 000 лв. представляваща обезщетение за неимуществени вреди от незаконно приложение на специално разузнавателно средство, ведно със законната лихва от датата на извършеното следене до окончателното изплащане на обезщетението.

В постъпил в законоустановения срок отговор на исковата молба ответникът по същата заема становище за недопустимост на исковете, евентуално за тяхната неоснователност. Сочи, че лицата, посочени в исковата молба не са изпълнявали длъжност „разследващ полицай“ при ОД на МВР В. Търново. Сочи, че действията на служителите на МВР по посочените наказателни производства са основани на чл. 96 от ЗМВР и за извършването им не се изисква специално разрешение по ЗСРС. Навежда възражение за изтекла погасителна давност за вреди от действия, извършени през 2011 – 2013г. Моли съда да прекрати производството по делото или да отхвърли исковете.

Великотърновският Окръжен съд, като взе предвид наведените в исковата молба твърдения, доводите на ответника и като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно разпоредбата на ч 12 от ГПК, приема за установено следното:

Ищцата П. СТ. С. е майка на двамата малолетни ищци СТ. В. Б., роден на 23.07.2014г. и В. В. Б., родена на 31.03.2016г.

От приложените към делото НОХД 1194/2013г. на ВТРС (два тома) и преписи от документи, намиращи се в ДП ЗМ 159/2017г. на ОД на МВР Велико Търново, НОХД № 1019/2018г. на ВТРС и ВНОХ д № 385/2019г. на ВТОС – протоколи за разпит на свидетели, протоколи от проведени съдебни заседания, съдебни актове, се установява следното:

НОХД 1194/2013г. по о писа на ВТРС е образувано по внесен от ВТРП обвинителен акт срещу ***, Ц.С.В. и С.С.С., които са съответно баща, майка и брат на ищцата П.С.. Видно от проведените в рамките на съдебното следствие по посоченото дело разпити на свидетеля К.И.К., (протокол от с.з. на 22.01.2015г.) К. и негов колега- Борислав Петров, в качеството си на служители на ОД на МВР сектор „Икономическа полиция“, във връзка с водено оперативно дело, са провели наблюдение на склад на „Вачев Табак“ ЕООД. Случаят според проведения разпит започнал от началото на лятото на 2011г., като по време на наблюдението установили, че в склада стоят Стоян Вачев, Цанка Вачева, П.С. и Стоян Стоянов. Служителят на ОД на МВР е посочил в разпита си, че са извършени две наблюдения- юли и август и около 40 дни през януари на следващата година.

Приложените към делото документи, представляващи заверени преписи на приложения към ДП ЗМ 159/2017г. на ОД на МВР Велико Търново, НОХД № 1019/2018г. на ВТРС и ВНОХ д № 385/2019г. на ВТОС също установяват, че във връзка с воденото наказателно производство по тези дела, образувано и водено срещу С.С.С.- брат на ищцата П.С., е извършвано наблюдение от служители на ОД на МВР- К.К., Е.Д. и Н.В.. Видно от протоколите за разпит на свидетел, приложения на стр. 112-114 116-117 от делото, както и от протокол от съдебно заседание, проведено на 12.04.2019г. по НОХД № 1019/2018г. на ВТРС, е наблюдаван офисът на „Вачев табак“, установени са лицата, които го стопанисват и посещават и е установено освен това е установено тяхното движение. Свидетелят, разпитан в това заседание- К.К., служител на ОД на МВР –Велико Търново е посочил в дадените от него

показания пред ВТРС, че познава ищцата П.С. и че и тя е посещавала наблюдавания офис. Той посочва, че наблюдението на офиса е извършвано основно от август до октомври 2017г.

В протокол за разпит на свидетел, проведен на 11.10.2017г. по ДП 159/2017г. на ОД на МВР Велико Търново свидетелят К.К. е заявил, че при извършено наблюдение, по повод получена оперативна информация за извършвано разпространение на акцизни стоки без бандерол, извършено през месец юли 2017г. е установил, че вероятният извършител на деянието Симеон Симеонов има сестра П.С.. Посочил е, че при наблюдението е установил къде живее сестрата на Симеонов (ищцата по делото) с двете си деца, че през периода на наблюдение тя е посещавала ежедневно офиса, който свидетелят е наблюдавал, както и че е виждал Симеон Симеонов да си играе няколко пъти с децата на П.С. (малолетните ищци по делото) .

Към делото е приложено заверено копие на деловодния картон за НОХД 1194/2013г. по описа на ВТРС. От същия е видно, че делото не е предоставяно на ищцата П.С. за запознаване. Към делото е приложена молба с вх. № 23367/18.12.2017г., с която ищцата П.С., като пълномощник на своя брат- подсъдим по делото, е поискала издаване на препис от постановен по същото съдебен акт.

Съгласно приложеното към делото удостоверение, издадено от ОД на МВР Велико Търново от 13.11.2020г. , лицата, посочени от ищцата С. като лица извършили фактическите действия по неправомерно прилагане на специални разузнавателни средства срещу нея, са заемали и заемат следните длъжности в дирекцията :

К.И.К. през 2011 г. е заемал длъжност разузнавач шеста степен в група „Непроизводствена сфера“, сектор „Противодействие на икономическата престъпност “ , след което е заемал от 06.04.2011г. длъжността началник на група „Производствена сфера “ в същия сектор, а считано от 25.01.2016г. и до момента заема длъжността началник на група „Противодействие на криминалната престъпност“ в сектор „Криминална полиция“ при ОД на МВР Велико Търново.

Служителят Е.Г.Д. през 2011г. е заемал длъжността полицейски инспектор шеста степен , сектор „Охранителна полиция“ при РУ Полиция гр. Велико Търново а считано от 25.09.2015г. до 13.02.2020г. е заемал длъжност „разузнавач шеста степен“ в група „Противодействия на престъпления в отраслите на икономиката, сектор „Противодействие на икономическата престъпност“, отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР – Велико Търново.

Служителят Б.З.П. през 2011г. е заемал длъжността разузнавач шеста степен в група „Производствена сфера“, сектор „Противодействие на икономическата престъпност“, отдел „Криминална полиция“ при ОД на МВР Велико Търново, а считано от 11.12.2015г. служебното му правоотношение е прекратено.

За изясняване на обстоятелствата по делото са допуснати гласни доказателства - показанията на свидетелите И.И. и К.К..

Свидетелят И.- близък на ищцата , заявява, че от 2017г. са приятели с нея, от лятото. Споменала му , че е била следена от полицията и била доста паникьосана. Изпитвала страх и постоянно била в паника. Оглеждала се, започнала да страни от приятели, съмнявала се в абсолютно всеки един . След инцидент със сина ѝ, който едва не бил блъснат от лек автомобил, тя още повече се изплашила. Споделила септември 23017г. със свидетеля, че полицаи следят децата ѝ пред детската градина къде ходят, кой ги взема, защо ги взема. Свидетелят твърди, че ищцата П.С. даже била започнала да взема и успокоителни.

Свидетелят К. - служител при ответната ОД на МВР твърди, че през 2011г. имало два склада, които се ползвали в СТ „Велттед“, а през 2013г. останал само един. През 2018г. се ползвало нещо като офис . Твърди, че е извършвано наблюдение от дистанция, с цел да не се разкрие оперативният интерес, за изясняване на информация дали в наблюдавания обект има акцизни стоки или не. Свидетелят твърди, че познава ищцата П.С., защото тя посещавала склада и офиса, ползвани от баща ѝ и брат ѝ, като според него става дума за нерегламентирана конспиративна дейност. Свидетелят твърди, че по отношение на ищцата П.С. не е имало повишен оперативен интерес, не е била заснемана, подслушвана, фотографирана, в жилището ѝ свидетелят твърди, че не е влизал без нейно съгласие. Твърди, че е възможно да е влизал там при разрешено претърсване . Свидетелят сочи, че не му е известно спрямо ищцата да са отправяни заплахи, да са изпращани хора да крадат от имотите ѝ в следствие на извършваното наблюдение, както и да е разгласявана събраната в хода на производството информация.

При тези данни от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи :

Ишците са предявили иски с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 7 от ЗОДОВ, обективно съединени с иски по чл. 84, ал. 3 от ЗЗД, които са неоснователни, по следните съображения :

Ишците твърдят, че спрямо тях е използвано незаконосъобразно специално разузнавателно средство от служители на ОД на МВР – Велико Търново като орган по чл. 13 от ЗСРС и че от това незаконосъобразно прилагане на специално разузнавателно средство през посочените в исковата молба периоди за тях са произтекли вреди.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1, т. 7 от ЗОДОВ Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от незаконосъобразни действия на разследващите органи, прокуратурата или съда при незаконосъобразно използване на специални разузнавателни средства.

За основателността на иска по чл. 2 , ал. 1 , т. 7 от ЗОДОВ законът предполага на първо място наличието на използвани срещу съответния гражданин специални разузнавателни средства извън установения с НПК) понеже искът е насочен срещу разследващ орган) и ЗСРС ред.

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от НПК органите на досъдебното производство могат да използват специални разузнавателни

средства: технически средства - електронни и механични съоръжения и вещества, които служат за документиране на дейността на контролираните лица и обекти, и оперативни способности - наблюдение, подслушване, проследяване, проникване, белязване и проверка на кореспонденция и компютърна информация, контролирана доставка, доверителна сделка и разследване чрез служител под прикритие, а съгласно алинея втора на този текст специалните разузнавателни средства се използват, когато това се налага при разследването на тежки умишлени престъпления (лимитативно изброени), ако съответните обстоятелства не могат да бъдат установени по друг начин или установяването им е свързано с изключителни трудности.

Съгласно чл. 3 от ЗСРС Специалните разузнавателни средства се използват, когато това се налага за предотвратяване и разкриване на тежки умишлени престъпления (лимитативно изброени), когато необходимите данни не могат да бъдат събрани по друг начин или събирането им е свързано с изключителни трудности.

Редът за ползване на специални разузнавателни средства е предвиден в глава втора на ЗСРС. Този ред е специален, подробно регламентиран и всяко използване на специално разузнавателно средство извън неговите рамки е неправомерно. Неправомерността на използване на специално разузнавателно средство по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 7 от ЗОДОВ би могла да произтича от липсата на надлежно разрешение за използване на СРС или нарушения на реда за предоставяне на разрешение за прилагане на СРС, както и от действията на съответните органи по прилагането му, ако с тях е нарушен редът за това.

В конкретния случай се твърди, че липсва издадено разрешение за използване на специални разузнавателни средства по отношение на тримата ищци, но такива за исковия период фактически са използвани. Ответникът не оспорва обстоятелството, че липсва както искане за издаване на разрешение за ползване на СРС срещу ищите, така и издадено разрешение за това.

На следващо място, от доказателствата по делото е повече от очевиден фактът, че нито едно от лицата, за които се твърди фактически да са прилагали специални разузнавателни средства срещу ищите, не попада в кръга на посочените в чл. 20 ЗСРС лица, имащи изключителното право съгласно този текст да прилагат специални разузнавателни средства.

За да се прецени дали действително неправомерно са прилагани специални разузнавателни средства, следва да бъде даден отговор и на въпроса дали установените като извършени от служителите на ответната

дирекция действия обективно съвпадат с действията по прилагане на специални разузнавателни средства, както и на въпроса дали тези действия са извършени спрямо тримата ищци.

От доказателствата по делото по категоричен начин се установява, че от страна на служители на ОД на МВР – Велико Търново са извършени действия по наблюдение на обекти- складови помещения и офис, ползвани и стопанисвани от брата и бащата на ищцата, които са били и оперативно интересни лица, в два времеви периода : през периода юли и август 2011г. и около 40 дни през януари на следващата година и през периода от август до октомври 2017г. Тези действия са извършвани по повод получена оперативна информация за съхраняване и продажба на акцизни стоки. В рамките на така извършените действия по наблюдение служителят при ответната дирекция К.К., един от тримата, извършвали наблюденията, е установил, че ищцата посещава наблюдаваните от него офиси, както и през 2017г., че има две деца, с които нейният брат (наблюдавано оперативно интересно лице) си играел. Обстоятелството, че е извършвано оперативно наблюдение през двата посочени по- горе периода се установява както от приложените писмени доказателства, така и от показанията на свидетеля К., които съдът кредитира като достоверни.

Резултатът от извършените от служителите на ответника действия по наблюдение, в рамките на които е установена и посочената по-горе информация за тримата ищци, не е обективиран в протокол за изготвяне на веществени доказателствени средства. За извършеното от тях наблюдение служителите на ответника са дали показания като свидетели по водените срещу наблюдаваните от тях оперативно интересни лица две наказателни производства, едното от които е приключило със споразумение, а другото – с осъдителна присъда.

По делото не се установява ищците да са били оперативно интересни лица или пък двете наказателни производства, цитирани от тях, да са водени срещу някого от тях.

Впрочем, следва да се подчертае, че двамата ищци Венцислава и С.Б.и са малолетни и не носят наказателна отговорност, а и възрастта им не предполага те да предизвикат с действията си оперативен интерес за органите на разследването.

При тези установени факти, съдът намира, че служителите на ответника при извършване на действията по наблюдение на обекти и лица в конкретния случай са действали законосъобразно, в рамките на своите правомощия и действията им са правнорегламентирани, както и че тези действия не са били насочени пряко срещу никого от тримата ищци.

Правната регламентация на действията, извършени от служителите на ответника се съдържа в следните нормативни актове :

-Закон за Министерството на вътрешните работи :

Чл. 6, ал. 1 от ЗМВР посочва изчерпателно дейностите, възложени на МВР, като в тях са включени оперативно-издирвателна, охранителна и дейност по разследване на престъпления.

Чл. 8 от ЗМВР посочва, че оперативно-издирвателната дейност е съвкупност от явни и тайни действия на оперативно-издирвателните органи на МВР за противодействие на престъпността и заплахите за националната сигурност и за опазване на обществения ред.

Чл. 59 от ЗМВР посочва, че оперативно-издирвателни органи на МВР са държавните служители от оперативно-издирвателните звена в ГДНП, ГДБОП, ГДГП, областните дирекции и дирекция "Вътрешна сигурност.

Чл. 96. От ЗМВР регламентира правомощията на полицейските органи да наблюдават, установяват и контролират обекти и лица, за които има данни, че подготвят, извършват или са извършили престъпления, включително в случаите на организирана престъпна дейност на местни и транснационални престъпни групи или организации.

ИНСТРУКЦИЯ № 8121з-929 от 2 декември 2014 г. за патрулно-постова дейност (*издадена от министъра на вътрешните работи, Обн. ДВ. бр.102 от 12 декември 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.73 от 25 септември 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.75 от 15 септември 2017г.*):

Съгласно чл. 2 , ал. 1, т.2 и т.3 от Инструкцията патрулно-постовата дейност е вид охранителна дейност, свързана с превенция, предотвратяване и пресичане на противообществени прояви и престъпления и с информационно обезпечаване на дейностите по опазване на обществения ред и противодействие на престъпността;

Разпоредбата на чл. 9. (1) от инструкцията указва, че постът е наряд за охрана и/или наблюдение на обект или територия, както и за регулиране и подпомагане на пътното движение.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от инструкцията постът за наблюдение е наряд за наблюдение на обект и състоянието на оперативната обстановка в рамките на определена територия, в т.ч. своевременно информиране за движението на лица и обекти, както и предприемане на действия при изменение на същата.

Според алинея 2 на същия текст наблюдението се провежда от специално оборудвани открити или скрити наблюдателни пунктове, специални служебни автомобили, а така също от най-удобните обекти от инфраструктурата и участъците от определената територия.

Служителите на ответника през периода на провежданите две наблюдения са заемали длъжности, в чиито правомощия са включени извършването на оперативно-издирвателна дейност и патрулно - постова

дейност. Тези две дейности са свързани, доколкото извършването на едната дейност подпомага извършването на другата.

В рамките на своите правомощия служителите на ответника, при наличието на информация за извършване на престъпление, са извършили наблюдение на обекти и лица (общо определено от инструкцията, цитирана по-горе като наблюдение на състоянието на оперативната обстановка), които са представлявали оперативно интересни лица. Логично е наблюдението на оперативната обстановка в определен район да обхваща действията не само на оперативно интересните лица, а и на всички граждани, които в периода на наблюдение извършват действия или се намират на територията на наблюдавания обект. Събирането, респективно отразяването на информацията за оперативната обстановка в наблюдаван обект от органите на МВР не представлява дейност по прилагане на специални разузнавателни средства. В случая не се касае за наблюдение или проследяване по смисъла на чл. 5 и 7 от ЗСРС, тъй като специалните разузнавателни средства се използват за предотвратяване и разкриване на тежки умишлени престъпления. Специалните разузнавателни средства се използват за изготвянето на веществени доказателствени средства .

Информацията, събрана от оперативно-издирвателните органи на МВР в рамките на извършваната от тях оперативно- издирвателна дейност не се използва за изготвянето на веществени доказателствени средства, а за постигане на целите, визирани в разпоредбата на чл. 8 от ЗМВР, цитирана по-горе.

За основателността на исковата претенция по чл. 2, ал. 1, т. 7 от ЗОДОВ следва да е налице незаконосъобразно използване на специално разузнавателно средство. В конкретния случай не е налице въобще използвано специално разузнавателно средство спрямо нито един от ищите за посочените два периода в исковата молба. Служителите на ответника в качеството си на оперативно-издирвателни органи по смисъла на ЗМВР са извършвали регламентирана от закона дейност, в рамките на която са констатирани факти относно самоличността на ищцата и това, че тя има две деца, които общуват с оперативно интересно лице.

Относно законосъобразността на извършените от служителите действия по наблюдение, от които ищите твърдят да са им причинени вреди,

съдът намира, че действията им са били изцяло съобразени с изискванията на закона. Това обстоятелство обаче няма каквото и да било отношение към неоснователността на иска по чл. 2 , ал. 1, т. 7 от ЗОДОВ, тъй като в случая се касае за административна дейност, а не за дейност по прилагане на специални разузнавателни средства.

Гореизложеното мотивира съда да приеме, че предявените против ответника искове и от тримата ищци са неоснователни. Спрямо нито един от тях от страна на ответната дирекция не е налице незаконосъобразно прилагане на специално разузнавателно средство, което изключва отговорността на ответника по чл. 2 , ал. 1 ,т. 7 от ЗОДОВ.

Макар и ОД на МВР Велико Търново да попада в кръга на органите по чл. 13 от ЗСРС оправомощени да подават искане за прилагане на специални разузнавателни средства, в случая такива нито са искани, нито са прилагани спрямо тримата ищци.

Следва да се посочи още, че през периода 2011г. двамата малолетни ищци въобще не са били и родени и е изключена каквато и да било възможност искът им за този период да бъде уважен.

При положение, че липсва основната предпоставка за уважаване на предявените искове, съдът намира, че не следва да обсъжда наличието на останалите предпоставки за това, а именно вреди и причинна връзка между вредите и незаконосъобразното прилагане на специални разузнавателни средства. Всички предпоставки за уважаване на предявения иск по чл. 2, ал. 1 ,т. 7 от ЗОДОВ следва да са налице кумулативно и липсата само на една от тях води до отхвърляне на иска.

При това положение не следва да се обсъжда и наведеното от ответника възражение за изтекла погасителна давност.

Неоснователността на предявените главни претенции влече след себе си и неоснователност на обективно кумулативно съединените с тях акцесорни искове за присъждане на обезщетение за забава.

При този изход на делото ищцата П.С. следва да заплати на ответника разноски по водене на делото пред първата инстанция в размер на 150 лв. възнаграждение за юрисконсулт.

Водим от горното , съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО предявените от П. СТ. С., ЕГН *****,
СТ. В. Б., ЕГН *****, действащ чрез своята майка и законен
представител П. СТ. С., ЕГН ***** и В. В. Б., ЕГН *****,
действаща чрез своята майка и законен представител П. СТ. С., ЕГН
***** против Областна дирекция на МВР гр. Велико Търново , ул.
„Бачо Киро “ № 7, искове с правно основание чл. 2,ал.1, т. 7 от ЗОДОВ и
искове по чл. 84, ал. 3 от ЗЗД за присъждането на обезщетение за причинени
неимуществени вреди в размер на по 30 000лв. за всеки един от ищите в
следствие на незаконосъобразно прилагане на специални разузнавателни
средства, ведно със законната лихва върху обезщетенията, считано от датата
на извършеното спрямо тях следене до окончателното им изплащане, като
НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА П. СТ. С., ЕГН ***** да заплати на Областна
дирекция на МВР гр. Велико Търново сумата от 150 лв. (сто и петдесет лева
) разноски по водене на делото пред първата инстанция, представляващи
възнаграждение за юрисконсулт.

Решението подлежи на жалба в двуседмичен срок от връчването му на
страните , пред ВТАС.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____